

[Camre.]

en sag, som bør have meget høj prioritet. Vi kan derfor ikke godtage enkeltforslag, som trækker den stik modsatte vej; vi ønsker at se de enkelte led i en reform af indkomstskatten som en helhed. Derfor må det foreliggende forslag indgå sammen med de øvrige forslag, der er fremsat, og som bliver fremsat vedrørende indkomstskatten, og det må vurderes ud fra de samme kriterier. Vi forventer derfor at se nærmere på forslaget i skatteudvalget.

Glistrup (FP):

Som nævnt går forslaget ud på at lette indkomstskatten med et beløb, der anslås til 70 mill. kr. det første år, og det kan jo kun lyde sympatisk. Men som hr. Camre fremhævede, skal vi passe på, at vi ikke her laver reformer af indkomstskattesystemet stykkevis og delt.

Selvfølgelig er der da meget, man kan se med sympati på, f.eks. at erhvervsdrivende får lettere skatteforhold ved, at de kan henlægge penge til investering. Om en times tid skal vi til at se med sympati på, at pensionister bliver bedre stillet skattemæssigt, og det vil vi da også meget gerne gøre. Dernæst skal vi se med sympati på, at lønmodtagere bliver noget bedre stillet skattemæssigt. Og unge, der skal etablere sig, skulle jo også gerne være lidt bedre stillet skattemæssigt. Sådan kan vi blive ved med at lave særordninger, og man kan finde masser af gode argumenter hver evig eneste gang, som man kan gøre det i forbindelse med det foreliggende forslag: Danmark skal leve af sit erhvervslivs investeringer, og hvad vi ellers kan sige. Det kan imidlertid ikke være vejen til at løse vor indkomstskattemisere, at man først letter lidt her og så letter lidt dér.

Derfor vil vi i udvalget betragte forslaget med stor skepsis.

Jens Foged (V):

Det foreliggende forslag har til formål at gennemføre en lempelse for erhvervslivet. Erhvervsdrivende vil, hvis de ikke har tilstrækkelige afskrivningsmuligheder eller tilstrækkelige muligheder for at henlægge til investeringsfonds, eventuelt være tilbøjelige til at købe maskinerne på et lidt for tidligt tidspunkt. Gennem henlæggelser til investeringsfonds kan pengene opspares i penge-

institutterne, hvor de kan stå, til køb bliver nødvendige, hvilket sådan set er mere rimeligt. Vi tror derfor, at erhvervslivet vil være særdeles tilfreds med en sådan forhøjelse fra 20 til 25 pct. Administrationen ændres jo ikke. Hvad enten man skal regne med den ene procent eller med den anden procent, er administrationen lige god.

Hvis vi, hver eneste gang vi vil tage et problem inden for skattelovgivningen op her i folketinget, skal tøve og tøve for at komme det i én stor pulje, så er det min opfattelse, at så varer det for længe, inden vi kommer i gang. Dette er efter vor opfattelse et led, som bliver stående også i en fremtidig skattereform. Det hører ikke med til de regler, der absolut skal inddrages i diskussionen om fradragsreglerne i forbindelse med indkomstskatten.

Når hr. Camre bruger udtrykket, at henlæggelser til investeringsfonds udjævner indkomsterne, må jeg sige, at vi har altid været af den opfattelse, at indkomsterne måtte godt udjævnes. Der er ingen, der siger, det er de vises sten, at vi har en indkomstskat, der går på kalenderåret. Tværtimod, hvis vi uden vanskeligheder med administrationen kunne lade indkomsten over 3, 4 eller 5 år som gennemsnit være afgørende for skatten, så var det langt det bedste. Venstre har tidligere foreslået, at grundlaget skulle være indkomsten over 3 år, men det forslag har aldrig nydt fremme. En udjævning, hvorved man betaler en jævn skat på trods af ujævne indkomster, vil være mere rimelig, end at man kører op og ned i indkomstskatteskalaen.

Vi kan derfor fra venstres side anbefale det foreliggende forslag. Vi håber og tror på, at erhvervslivet bedre kan administrere deres investeringer, hvis de får denne lempelse i reglerne om investeringsfonds.

Dagmar Andreasen (RV):

Jeg synes, det er et glimrende forslag, som jeg på det radikale venstres vegne kan anbefale bliver gennemført.

Da jeg hørte på de foregående talere, blev jeg noget overrasket. Det lød næsten, som om det var en ny ordning, man var ved at indføre. Det drejer sig jo kun om, at man hæver nogle procenter inden for en ordning, som i sin tid blev indført, fordi man ikke har ret til at afskrive på købte maskiner i